

ÖNSÖZ

Ünlü tarihçi Prof. Dr. Mehmet Altay Köymen tarihin, gerek bireyler, gerekse milletler üzerindeki tesirinden bahsederken şöyle demektedir:

“Tarih gür bir kaynaktır. Bu kaynaktan içme bahtiyarlığına erişenler geçmişi, içinde bulunduğumuz zamanı ve geleceği aydınlık görürler. Bu kaynaktan içme bahtiyarlığına erişemeyenler ise karanlıkta yol bulmaya çalışanlar gibi tökezlemekten hatta düşmekten kurtulamazlar.”

KAYI ana başlıklı Osmanlı tarihinin serüveni, yedinci eseriyle okuyucusuyla buluşmuş bulunuyor. II. Süleyman Han, II. Ahmed Han, II. Mustafa Han, III. Ahmed Han ve I. Mahmud Han devirlerini akıcı bir üslupla bu eserde okuyacaksınız.

Bu dönem ne yazık ki insanımızın sanki başka ülkenin tarihi gibi uzak bulunduğu bir devir olarak karşımıza çıkmaktadır. Bilinen malumat ise ne acıdır ki Osmanlı’ya olan husumet ve taassubun tesiriyle zihinlere yanlış aşılarmıştır.

Oysa karışık dönemler, asırlar geçtikten sonra daha fazla ders çıkarılacak, daha çok ibretler alınacak ve millet olarak daha fazla kenetlenmeye yol açacak devirlerdir.

Bu itibarla *Kayı VII, Kutsal İttifaka Karşı*’yı okurken tarihin bir ibretler manzumesi olduğunu bir kez daha tefekkür edeceğiz.

Muazzam devletimizin asıl ve yıkıcı darbeleri dıştan değil, hep içeriden yediğini bir kez daha anlayacağız.

İnsanlar gibi devletler de dostunu ve düşmanını zor zamanda anlayabiliyor.

*Yâr odur ki bun deminde yâr ola
Şadlıkta her kim ola yâr ola*

Birlik ve beraberliğin önemi zor ve karışık zamanlarda ortaya çıkıyor. Başa bağlılığın önemini ve devletin ne manaya geldiğini insan kaybedince anlıyor.

Bu itibarla iyi niyetin değil, istişarenin, devlet anlayışındaki temel prensiplerin ve aklın önemi burada ortaya çıkıyor.

Kayı VII, Kutsal İttifaka Karşı bu bakımdan muazzam örneklerle doludur. Viyana'da beklemediği bir vurgun yiyen Osmanlı Devleti'ne karşı Avusturya, Venedik, Lehistan ve Rusya, kutsal bir ittifakın içerisine girerek dört cepheden saldırıya geçecektir. Devlet bu kutsal ittifaka karşı on altı sene sürecektir amansız bir mücadelenin içerisine girdiğinde, onlardan daha fazla içerideki yıkıcıların ihanetleri ile de boğuşmak zorunda kalacaktır. Sulh, toparlanma ve atılım süreçlerini ise darbelerin yıkıcı tesirlerinin mahvettiği görülecektir. Neticede darbelerin devletimize verdiği zararlar kadar, ittifadın getirdiği faydalar da gün gibi aşikâr olarak defalarca tekrar ediyor.

Düşmanı bitmeyecek olan İslam âleminin, tarih projektörü ile gözünün açılması ve her zaman açık kalması dileğiyle...

Prof. Dr. Ahmet Şimşirgil